

Bezorgd omtrent ongelijkheid

2012/23
21 | 05 | 2012

MENSEN

WELVAART

BESCHERMING

Ongelijkheid is als onderwerp niet meer weg te branden uit de beleidsdiscussie. Eerst dient men echter het eens te worden over welke ongelijkheid het gaat: inkomens, vermogens of iets moeilijk te vatten als kansen? Daarnaast zijn talrijke evoluties tegelijkertijd gaande.

Ivan Van de Cloot
Hoofdeconoom
Itinera Institute

Door de toenemende welvaart van honderden miljoenen mensen in Azië neemt in zekere mate de ongelijkheid in de wereld net af. Binnen een individueel land zoals de Verenigde Staten focust men eerder op de concentratie van inkomen of vermogen in de handen van de top 1% waardoor veeleer het beeld bovenkomt van toenemende ongelijkheid. Het is uiteindelijk een erg waardengedreven discussie hoe men de ongelijkheid tussen landen afweegt tegenover de ongelijkheid binnen een land. Met de financiële crisis is de gevoeligheid tegenover vormen van wat beschouwd wordt als ongerechtvaardigde ongelijkheid in elk geval enorm toegenomen

en iedereen doet er goed aan om daar rekening mee te houden. De storm omtrent de vergoeding van CEO-vergoedingen zoals bij Bekaert waar ook een grote groep mensen ontslagen werd, spreekt daarbij boekdelen.

De meeste aandacht in economisch onderzoek ging tot nog toe naar het koppelen van de inkomensontwikkelingen van geschoolde versus ongeschoolde werknemers aan factoren als de globalisering en technologie. Nu blijkt echter dat mensen veel meer wakker liggen van de concentratie van economische middelen in de handen van de top 1%. Problematisch is ook dat het debat hierover bij ons vaak

“

Problematisch is ook dat het debat hierover bij ons vaak zomaar overgenomen wordt uit de VS terwijl de realiteit vaak erg verschillend is.

”

zomaar overgenomen wordt uit de VS terwijl de realiteit vaak erg verschillend is. We zien dezelfde vertekening in het debat wanneer het gaat over de lonen van topmanagers waarbij onvoldoende duidelijk gemaakt wordt dat de toestanden bij een bedrijf als AB Inbev helemaal niet relevant zijn voor de overgrote meerderheid van ondernemingen in ons land. Even essentieel is het om ons niet blind te staren op de foto van de inkomensverdeling op

een ogenblik maar te analyseren hoe vastgeroest de verhoudingen zijn. Naar beleid toe leidt dit vooral tot het leggen van de nadruk op sociale mobiliteit en onderwijs. Onderstaande tabel toont in elk geval dat sommige immigrantengroepen heel zwak scoren op het vlak van opwaartse sociale mobiliteit vooral in Brussel en Wallonië.

Tabel: Kwalificaties Italiaanse, Turkse en Marokkaanse immigranten en Belgen

Primary school/none (% of total population)	Flanders		Brussels		Wallonia	
	men	women	men	women	men	women
Belgian national origin	24.4	28.7	30.8	27.0	27.6	27.0
Italian 1rst generation	65.1	68.1	55.0	60.7	60.4	66.1
Italian 2nd generation	38.3	44.6	55.6	51.8	30.6	29.1
Turkish 1rst generation	65.2	82.0	60.3	75.5	55.0	74.4
Turkish 2nd generation	44.6	45.3	59.4	60.6	47.0	48.3
Moroccan 1rst generation	69.7	84.9	56.0	76.4	49.6	76.7
Moroccan 2nd generation	50.5	54.7	61.7	60.2	60.4	49.3

Bron: Phalet, K., Measuring immigrant integration, the case of Belgium, Studi Emigrazione, 2003

Economie is meestal geen zerosumgame zoals vaak gedacht. Het is doorsnee niet omdat iemand meer heeft dat iemand anders per definitie minder moet hebben. In tijden van grote economische schokken blijkt het echter meer voor te komen dat sommigen erin slagen om hun machtspositie te misbruiken om zichzelf te verrijken ten koste van anderen. Dit moet in elk geval bestreden worden omdat het erg destructief kan zijn voor de creatieve innovatie die fundamenteel ons allen beter af maakt.

Ivan Van de Cloot
Hoofdeconoom

Voor duurzame economische groei
en sociale bescherming.

ONAFHANKELIJKE DENKTANK

KLARE IDEEËN, KLAAR VOOR ACTIE

Itinera Institute VZW

Leopold II Laan 184d B-1080 Brussel
T +32 2 412 02 62 - F +32 2 412 02 69

info@itinerainstitute.org
www.itinerainstitute.org

Verantwoordelijke uitgever: Marc De Vos, Directeur